

30 maja 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

A23k 1/14

BIBLIOTeka

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIs PATENTOWY

Nr 11731.

Kl. 53 g 7.

Feliks Winnicki
(Bydgoszcz, Polska)
i Jan Pączek
(Drożdżenica, Polska).

Parnik do ziemniaków.

Zgłoszono 20 sierpnia 1928 r.

Udzielono 3 marca 1930 r.

Znane dotychczas parniki do ziemniaków urządzone są w ten sposób, że w pionowo ustawionym kotle cylindrycznym mieści się palenisko, a ponad niem komora parowa, zawierająca ziemniaki, nakryta jest zdejmowalną pokrywą. Parnik cylindryczny zapomocą przymocowanych do niego dwóch czopów ułożyskowany jest na podstawie tak, iż można go przechylać około osi poziomej, w celu wysypania zeń ziemniaków i wody po parowaniu.

Urządzenie to ma tę wadę, że powierzchnia grzejna jest stosunkowo mała, skutkiem czego parowanie wymaga długiego przeciągu czasu. Dalszą jego znaczną wadą jest to, że jeśli się bierze do użytku od razu nie całą zawartość, a tylko część, to reszta pozostała w parniku szybko stygnie.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższe wady dzięki temu, że cylindryczny kocioł, pod którym znajduje się palenisko umieszczony jest poziomo. W ten sposób otrzymuje się dużą powierzchnię grzejną, ponieważ całą prawie powierzchnię kotła otaczają płomienie albo opływają gazy grzejne. Jedna ze ścian czołowych kotła zaopatrzona jest w dolnej części w pokrywę, umocowaną bezpośrednio na tej ścianie albo na osadzonym na tej ścianie cylindrycznym występie (odsadzie). Pokrywa ta umożliwia wyjmowanie ziemniaków z komory, zawierającej ziemniaki i parę. Druga pokrywa, umieszczona w górnej części kotła, umożliwia wrzucanie ziemniaków. Przy wyjmowaniu części naparowanych ziemniaków przez dolny otwór można resztę utrzymać w stanie gorącym, ponieważ przez

stosunkowo mały otwór dolny tylko nieznaczna część pary może się ulotnić. Aby w każdym wypadku umożliwić utrzymanie naporowanych ziemniaków w stanie ciepłym, kocioł zawiera specjalną komorę napełnioną wodą. Komora ta służy jako zasobnik ciepła i jest celowo ograniczona ścianą czołową kotła i położona w przewodzie dymowym, dzięki czemu cała ściana czołowa wyzyskana jest jako powierzchnia grzejna. Woda, zawarta w komorze, ogrzewana jest jeszcze za pośrednictwem ściany wewnętrznej, graniczącej z komorą dla ziemniaków i pary. To nieruchome umieszczenie kotła pozwala na omurowanie go, co umożliwia jeszcze lepsze wyzyskanie i utrzymywanie ciepła.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia poziomy przekrój podłużny kotła z omurowaniem, fig. 2 — przekrój podłużny według linii *A—B* fig. 1, zaś fig. 3 stanowi przekrój według linii *C—D* fig. 2.

Dolna część kotła *a* ma kształt półcylindryczny, górna zaś kształt skrzyni i jest zaopatrzona w hermetyczną pokrywę *b*, ciągnącą się wzdłuż całego kotła i zamykającą otwór wpustowy. Pokrywa *b* zaopatrzona jest jeszcze w zawór bezpieczeństwa *c*. W parniku znajduje się zaopatrzone w otwory dno blaszane *d*, na którym spoczywają ziemniaki. Przestrzeń *e* pod dnem blaszanym przeznaczona jest dla wody do parowania. Jedna ze ścian czołowych *f* kotła w przedłużeniu jego dna posiada rurowy występ (odsadę) *g*, przez który może się odbywać spuszczenie wody i wybieranie ziemniaków. Występ ten może być również zamykany hermetycznie pokrywą *h*. W części kotła przeciwległej względem otworu wypustowego przez ścianę poprzeczną *i*, umieszczoną w pewnej określonej odległości od ściany czołowej *k*, utworzona jest między temi ścianami ko-

mora *l*, napełniona wodą i służąca jako zasobnik ciepła. Parnik do ziemniaków zaopatrzony jest w omurowanie *m* tak, iż dolna część kotła stanowiąca komorę wodną całkowicie jest otoczona płomieniem, zaś przestrzeń parowa ogrzewana jest przez gazy spalinowe, prowadzone w kierunku przeciwnym. Następnie gazy spalinowe uchodzą przez komin *n* i ogrzewają jeszcze częściowo komorę *l*. Literą *o* oznaczono ruszt.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Parnik do ziemniaków, znamienny tem, że powierzchnię grzejną stanowi ściana cylindryczna kotła poziomo ustawionego.

2. Parnik do ziemniaków według zastrz. 1, znamienny tem, że górna jego część zaopatrzona jest w otwór wpustowy, zamykany hermetycznie zapomocą pokrywy, zaś dolna jego część posiada również otwór zamykany hermetycznie pokrywą, służący do spuszczenia wody i naporowanych ziemniaków.

3. Parnik do ziemniaków według zastrz. 1, 2, znamienny tem, że kocioł zawiera specjalną komorę, napełnianą wodą i służącą jako zasobnik ciepła.

4. Parnik do ziemniaków według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że ruszt umieszczony jest w ten sposób, iż dolna cylindryczna część kotła, stanowiąca komorę wodną, otoczona jest płomieniem, górna zaś, stanowiąca komorę parową, ogrzewana jest przez gazy spalinowe.

5. Parnik do ziemniaków według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że komora stanowiąca zasobnik ciepła ograniczona jest przez czołową ścianę kotła, ogrzewaną gazami spalinowymi.

Feliks Winnicki.
Jan Pączek.

fig. 1

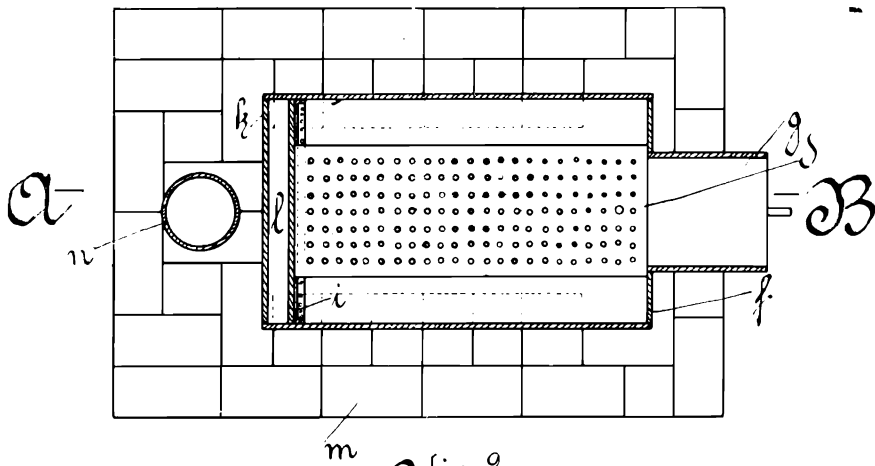

fig. 2

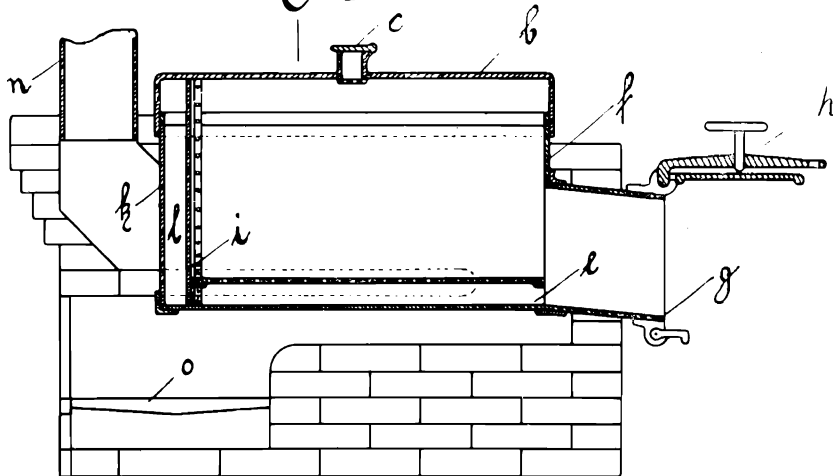

fig. 3

